

[Tom Behnke]

behøver at vente på ombudsmanden, for ombudsmanden har allerede i to konkrete sager taget stilling til spørgsmålet om tilbagebetaling. Det kan dokumenteres, jeg har papirerne liggende nede på bordet, at ombudsmanden har truffet afgørelse i lignende sager, hvor det viste sig, at det var ulovligt. Ombudsmanden resolverede, at der skulle ske en tilbagebetaling, og den skete også, så ombudsmanden er fuldt ud bekendt med denne problemstilling, og vi ved på forhånd, hvilket resultat han vil nå frem til.

Hr. Ole Espersen var inde på, at man også skulle tage hensyn til statens økonomi osv. Hvis det var en civil borger, der uretmæssigt havde tilegnet sig nogle penge, havde man ikke taget hensyn til hans egen økonomi. Man havde ikke sagt: Det er også synd for dig, at du har sådan en dårlig privatøkonomi, kære bankrøver, så du får lov til at beholde den halve million, og så skal staten bare have den anden halve. Sådan handler man ikke, når der er tale om klare ulovligheder.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Når jeg taler om statens økonomi, ligger der selvfølgelig deri – det tror jeg også hr. Tom Behnke ved – et hensyn til de mennesker, som kunne få dårligere vilkår, hvis vi ikke sørgede for, at der var penge nok på finansloven. Det er da 1 eller 2 mia. kr. mindre pr. år, så der ville altså være nogle, der kom til at mærke det. Det er ikke hensynet til ledelsen af samfundet, der er tale om, men hensynet til de mennesker, som efter finansloven har krav på nogle ydelser, som de ellers ikke ville få, men det synes jeg nu ikke er så afgørende.

Jeg synes derimod, det er afgørende, at hr. Arne Melchior søger at fortolke statsrevisorernes beretning. Det er meget svært, fordi det er en beretning, der er afgivet af en række forskellige partier, der så vidt muligt skal nå til enighed; det er deres arbejdsprincip, og det er et godt princip. Når man skal nå til enighed, er det klart, at man en gang imellem kommer til at udtrykke sig på en mindre klar måde, end man ellers ville have gjort. Det er acceptabelt, men til gengæld må vi være klar over, at det er baggrunden for nogle af de vendinger, der er i beretningen fra statsrevisorerne; men jeg tror, der er én ting, vi allé sammen kan være enige

om, og det er, at statsrevisorerne lægger Rigsrevisionens beretning til grund for deres udtalelse, for ellers burde det da som et helt klart princip være fremgået af deres udtalelse. Når de henviser til Folketingets Rigsrevisionsberetning, er det selvfølgelig, fordi de lægger den til grund, og i den beretning omtales grundlovens § 43 mange gange, ligesom det omtales, at vilkårene efter § 43 for at opkræve disse gebyrer i mange tilfælde ikke har været til stede. Jeg går ud fra, at vi kan være enige om, at statsrevisorerne lægger Rigsrevisionens beretning til grund og ikke har nogen kritiske kommentarer til den.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg talte før om hr. Tom Behnkes mangel på rimelighed. Jeg vil også oplyse for ham, at der må være noget galt med hans indre urværk, når han fandt ud af, at jeg havde brugt en tredjedel af min taletid til at beskæftige mig med hans tale. Når den kommer på tryk, vil hr. Tom Behnke sikkert se, at det ikke var en tiendedel.

Endvidere påstod hr. Tom Behnke, at jeg havde brugt stærke ord i denne sammenhæng. Der var ikke et citat af, hvilket stærkt ord det drejede sig om. Jeg laver ikke aviser, og jeg laver heller ikke overskrifter, og jeg har ikke, som hr. Tom Behnke smagløst sagde, en anden sprogbrug, når jeg via pressen henvender mig til CD's vælgere. Det har jeg selvfølgelig lov til. Men jeg har ikke udsendt én eneste pressemeddelelse, og jeg har ikke skrevet nogen artikel. Det skarpeste, jeg har sagt, er til Kristeligt Dagblad, da jeg blev spurgt – jeg henvendte mig ikke til avisen – om der kunne tænkes at skulle være en nærmere undersøgelse af de forhold, og hvor jeg klart sagde: Ja, det kan man da ikke udelukke, så meget mere som vi selv kan risikere at komme under anklage.

Det var det samme, jeg sagde ved første behandling. At Danmarks Radio så hele den dag kørte på, at jeg havde fremsat krav om undersøgelse, er ikke min skyld. Det har jeg ikke udtalt. Jeg har ikke været citeret direkte i radioen; men på Kristeligt Dagblads grundlag har jeg været citeret for at have krævet en undersøgelse, hvor jeg faktisk havde nøjedes med på forespørgsel at sige, at man ikke kunne udelukke, at der skulle komme en sådan.